

NAVID OTAREDIAN

Een pijnlijke, nieuwe braindrain

Arbeidsmarkt en allochtonen hebben een moeizame verhouding. Maar we kunnen het ons niet permitteren deze groep te veronachtzamen. Kijk naar de cijfers. De bevolkingsprognose van het CBS van vorige week laat zien dat de groei van Nederland vooral voor rekening komt van niet-westerse allochtonen. Tegelijk blijkt dat allochtone hoogopgeleiden minder vaak een baan hebben dan autochtone jongeren met dezelfde opleiding. Die discriminatie — eerder negatieve beeldvorming — werkt psychologisch diep door aan beide kanten.

Afgelopen jaren heb ik bij mijn ingenieursbedrijf veel allochtone en autochtone studenten een stageplek gegeven. Ik zag het verschil bij sollicitaties. Herhaalde afwijzingen hebben grote impact op het zelfvertrouwen. Allochtone sollicitanten tonen zich in een gesprek zo bescheiden, onzeker en weifelend dat ze als het ware zeggen 'Je neemt mij toch niet aan, je vindt mij toch niet geschikt.'

Ik ken de woede en wanhoop van

studenten die niet eens voor een gesprek uitgenodigd worden, terwijl medestudenten met een lager cijfer al een baan hebben voordat ze afgestudeerd zijn. Het is ongrijpbaar: twee brieven met een vergelijkbaar cv, de een van Jan, de andere van Mohammed. De werkgever kiest voor Jan, want Mohammed, tja dat is gedoe, problemen, risico's.

Het is niet nieuw, maar wel hoor ik de laatste jaren vaak hoogopgeleide allochtonen zeggen dat ze hier geen toekomst zien. 'Wat doen we nog in Nederland' leidt naar het pakken van de koffers. Naar Amerika, of naar het land van herkomst, waar ze zich wel welkom voelen. In mijn directe omgeving heb ik afgelopen jaar ten minste zes mensen, hoog opgeleid en gemotiveerd, zien vertrekken en nog zes die het serieus overwegen. Dat willen we niet, zo'n braindrain.

Allochtonen moeten zélf ook iets doen. Ik zeg tegen studenten, word lid van verenigingen in je vakgebied zodat je makkelijk in contact komt met

autochtone vakbroeders. Maak je studie zo goed mogelijk af, trek je niks aan van de vooroordelen. Neem het heft in eigen hand en creëer je eigen kansen. Start bijvoorbeeld een eigen bedrijf. Er zijn ontzettend veel goede mensen die jonge allochtonen willen helpen. Sinds 2002 zijn er businessclubs die mensen met nieuwe ideeën en startende ondernemers helpen.

Ik probeer met mijn businessclub mensen over die metershoge drempel te tillen. Je ziet ze tijdens informele ontmoeting met mensen van de andere kant van de tafel ontspannen en zelfvertrouwen krijgen.

De nieuwe generatie is zich hiervan gelukkig goed bewust. Dat bleek vorige maand tijdens het congres 'Multipotentials' bij de Haagse Hogeschool, waar allochtone talenten in contact kwamen met bedrijven. Voorafgaand was er een discussieprogramma met onder anderen Onderwijsminister Maria van der Hoeven. Ze kon de feiten niet ontkennen, maar probeerde te voorkomen dat

hoogopgeleide allochtonen hun kansen negatief inkleuren. Mijn insteek was: zorg ervoor dat deze mensen dat realistisch inkleuren.

Ik ben een hardnekkige optimist. Om me heen kijkend, zie ik dat nagenoeg alle jonge hoogopgeleide professionals uiteindelijk een goede baan vinden. Is het niet in Nederland dan wel in andere landen.

Dat laatste baart mij zorgen. Onze maatschappij heeft veel in deze mensen geïnvesteerd. We kampen met een tekort aan hoogopgeleide mensen en zijn gedwongen om hen van buiten te halen. Ondernemers doen veel moeite voor buitenlandse werknemers, maar ondertussen verliezen we kostbare investeringen in onze eigen hoogopgeleide landgenoten. Dat is sociaal gezien pijnlijk en economisch doodzonde.

Navid Otaredian heeft een ingenieursbureau, is directeur van reïntegratiebedrijf Advexis voor hoogopgeleide allochtonen, oprichter van twee businessclubs die ondernemerschap onder allochtonen bevorderen en Nederlandse bedrijven helpen in het buitenland, verbonden aan De Baak Management Centrum en bestuurslid MKB-Delft.